

[Jesper Simonsen.]

Under Udvalgets Behandling har den højtærede Forsvarsminister stillet nogle Ændringsforslag, der findes i Betænkningen under Numrene 1—5, og jeg skal straks gaa over til en nærmere Omtale af disse Ændringsforslag. Andre Ændringsforslag er ikke stillet.

Ved de under Nr. 1 og 3 stillede Ændringsforslag henholdsvis til § 8 og til § 16 i Lovforslaget muliggøres for det første, at Tjenestemænd af Grænsegendarmeriet kan optages i Vagtkorpsets Centralskole i de Klasser, hvis Undervisning de efter deres tidligere Uddannelse maatte have Forudsætninger for at deltage i, og dernæst, at Tjenestemænd af Grænsegendarmeriet, som har erholdt denne Befalingsmandsuddannelse, i Tilfælde af ekstraordinær Indkaldelse kan tages til Tjeneste i Vagtkorpset i den Grad, til hvilken de er uddannet. Ændringsforslagene forudsætter, at det i Betænkningen, Bilag C., optagne Forslag til Lov om Forøgelse af Grænsegendarmeriet vedtages, men Ændringsforslagets Gyldighed er i og for sig ikke afhængig af nævnte Lovforslags Gennemførelse. Efter det Lovforslag, som den højtærede Finansminister har fremsat, skal Grænsegendarmeriet forøges med 200 Mand, indbefattet Befalingsmænd. Dette Forslag foreligger ikke til Behandling i Dag, men paa Grund af den Sammenhæng, som det har med det foreliggende Emne, maa jeg maaske bemærke om det, at man har anset det for betydningsfuldt, at der som Led i Grænsebevogtningen skabes et fast Korps af stedkendte Folk. Af Befolkningen ved Grænsen vil Korpsets Tilstedeværelse blive følt som en Betyggelse, og det vil ogsaa være særdeles nyttigt, at Grænsebevogtningskorpset er stærkt nok til at klare forekommende Uordener af mindre Omfang — disse uforudselige Tilfælde, som jo kan indtræffe —, saaledes at man kan undgaa de altid opsigtsvækkende Tilkaldelser af Mandskab andetsteds fra.

Flertallet ser af de angivne Grunde med Sympati paa det af den højtærede Finansminister stillede Forslag. Under normale Forhold vil Grænsegendarmerikorpsets Tjeneste ikke være til Hinder for, at en Del af dets Personale efter en vis Turnus uddannes til Befalingsmænd paa Vagtkorpsets Centralskole. Ved at give dem en saadan Uddannelse opnaar man to Ting, baade at faa et veluddannet Korps og at have til Raadighed en Reserve af Befalingsmænd, som kan anvendes i paakommende Tilfælde indenfor Vagtkorpset. Befalingsmændenes Fortrolighed med Forholdene i Grænse-

egnene vil naturligvis være et Plus for den Tjeneste, de kan yde.

Forslaget om en Forøgelse af Grænsegendarmeriet afvises ikke af Mindretallene, men Mindretallet af Venstre fremsætter den Indvending, at man ikke ved en ekstraordinær Indkaldelse under alvorlige Forhold uden videre kan flytte Grænsegendarmer over som Befalingsmænd for militære Afdelinger, hvis Mandskabs Uddannelse og Arbejdsmetoder de savner det fornødne intime Kendskab til. Denne Indvending er, saa vidt jeg kan skønne, ganske grundløs, og jeg maa betvivle, at Forfatterne af de givne Bemærkninger i Mindretallets Betænkning har gjort sig klart, hvad det egentlig drejede sig om. Hvem er nemlig disse Grænsegendarmer, som saa overlegent afvises som Befalingsmænd? Ja, det vil jo for det første være Folk, der alle har gennemgaaet Uddannelse som menige, enten i den nuværende Hær eller i et Vagtkorps. Dette er der neppe nogen som helst Grund til at betvivle, ja, man fejler vel heller ikke, hvis man antager, at mange af dem vil have gennemgaaet i hvert Tilfælde Overkonstabelskolen eller modtaget en tilsvarende Uddannelse under den nugældende Ordning, og efter deres Indtrædelse i Grænsegendarmerikorpset har de saa yderligere faaet den almindelige Befalingsmandsuddannelse paa samme Skole som andre Befalingsmænd i Vagtkorpset. Nu gad jeg nok vide, hvad der skulde diskvalificere disse Folk f. Eks. i Sammenligning med Befalingsmænd af Reserven eller værnepligtige Befalingsmænd, hvis Liv siden Uddannelsen er forløbet med borgerlig Sysse. Jeg tør rolig hævde, at disse Befalingsmænd, som tages fra Grænsegendarmeriet, af mange Grunde har større Forudsætninger for Opgaven end de øvrige ikke fast tjenstgørende Officerer.

Mindretallet af Venstre sætter i sin Betænkning Forslaget om Forøgelse af Grænsegendarmerikorpset i Forbindelse med det ærede Medlem Hr. I. A. Hansens Kritik af Vagtkorpsforslagets Befalingsmandstal, en Kritik, som har spillet en vis Rolle i Venstres Presse som Bevis for en saglig Svaghed ved det foreliggende Lovforslag. Mindretallet gentager i Betænkningen Opregningen af de Befalingsmænd, som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har regnet ud mangler, nemlig i alt 770, og man slaar i Betænkningen fast, at Beregningen ikke er blevet modsagt, hvilket formentlig skal betyde, at den nu skal benyttes som godt Agitationsstof. Dette nøder mig til at beskæftige mig et Øjeblik med denne Beregning.

Ved første Behandling bemærkede jeg